

[Holger Eriksen.]

der ske et af to: enten må den første sum øges i forhold dertil, eller også må lønarbejdernes andel i nationaludbyttet formindskes. Da man dårligt kan antage, at lønmodtagerne vil finde sig i at blive stillet dårligere, blot for at kapitalejerne kan få mere, må de kræve, at den del af nationalindkomsten, der er dem beskåret, stiger forholdsvis på samme måde som kapitalernes andel.

Det er derfor, den øgede kapitalafkastning bliver det egentlige inflationsfremmende element, og det er den, man må tage sigte på, hvis man vil inflationen til livs. Det ville være en stor fordel, hvis man, hvad skattelovgivning angår, kunne komme dertil, at man beskattede kapitalafkastning, bestyrelshonorarer o. lign. hårdere end den indtægt, der stammer fra udført arbejde, og jeg håber, at dette må kunne nås engang. Men først og fremmest gælder det om at ramme de såkaldte arbejdsfri indtægter, der i dag ikke blot er arbejdsfri, men i mange tilfælde også skattefri. Nu er selve begrebet arbejdsfri indtægt i sig selv en absurditet; under det dækker der sig som regel kun en indtægt af andres arbejde. Det er naturligvis helt urimeligt, at man beskatter den indtægt, som borgeren tjener i sit ansigts sved, til sidste øre, medens den indtægt, man opnår ved, at aktier og obligationer stiger, er skattefri; herpå rådes der bod, når den højtærede finansministers forslag om kapitalvindingsskatten er gennemført.

Mellem de arbejdsfri indtægter indtager imidlertid den, der opstår ved grundprisens eller jordprisens stigning, en særstilling, bl. a. fordi vi nu engang ikke kan eksistere uden at have jord under fødderne. Jeg mener ingenlunde, at Henry George var ufejlbarlig — det er der som bekendt ikke mange der er — og han fejlede på mange områder, mest fundamentalt i sin antagelse af, at al udbytning ville blive afskaffet i det øjeblik, man indførte fuld grundskyld; men han havde ret i sin påvisning af, at der foregår en samfundsmæssig udbytning af den almindelige befolkning gennem den enkeltes mulighed for at beslaglægge den grundværdistigning, som ikke er arbejds-kabt. Gør en mand sin landbrugsjord mere givtig ved gødningstilførsel, dræning o. s. v.,

har han naturligvis ret til den værdiforøgelse, han derved fremkalder. Det samme gælder den, som planerer, kloakerer eller på anden måde, f. eks. ved vejanlæg, gør jorden moden til bebyggelse. Men den værdistigning, der er samfundsskabt som følge af, at der bliver stadig flere medlemmer af samfundet, at stadig flere har brug for jord, eller som er konjunkturskabt, har den pågældende ingen moralsk ret til og bør han heller ikke have en juridisk ret til.

Jeg hilser derfor det lovforslag, der er fremsat af den højtærede finansminister, og som behandles her i dag, med den største tilfredshed. Dets vedtagelse vil betyde, at man kommer meget langt med hensyn til gennemførelse af fuld grundskyld her i landet. Jeg ved godt, at lovforslaget formelt nærmest fremtræder som et forslag om grundstigningsskyld, og at mange af paragrafferne fra den gældende lov om grundstigningsskyld går igen i det, men det er der vel intet forbavsende i, thi da intet parti tør gå ind for kravet om, at man skal kunne overtage eksisterende grundværdier uden at yde fuld erstatning — det modsatte ville forøvrigt være ugørligt uden at bryde grundloven — ja, så bliver fuld grundskyld i virkeligheden identisk med fuld grundværdistigningsskyld. Det er muligt, at der udenfor denne sal findes medborgere, der er enige med Henry George i, at ejendomsret til jord er udtryk for tyveri, og at man derfor uden erstatning kan tage såkaldte tyvekoster tilbage, men det er sikkert ikke mange, og de fleste af dem vil vel også erkende, at selvom teorien var rigtig, ville det alligevel være forkert at hjemsege tidligere begåede forbrydelser på dem, der i dag har erhvervet deres grundbesiddelser i god tro. Men hvis det ikke er nok, vil jeg anføre, at de pågældende ved en sådan erstatningsløs overtagelse af alle grundværdier ville komme i håbløst modsætningsforhold til deres egen teori, der jo netop og med rette vender sig stærkt imod at ramme de arbejdsskabte værdier, og hvem vil i dag være i stand til at udrede, hvad der er arbejdsskabt, og hvad der er samfundsskabt af de eksisterende grundværdier? Det kunne måske lade sig gøre, hvad bygrundene angår, skønt det ville vel være svært nok at påvise, hvilke forbedringer der er gennemført i tidens løb, men